



που αποτύπωσε με το μοναδικό προσωπικό του ύφος εμπορικούς, πολύβουους χώρους κοντά στο λιμάνι. Εξαιρετικό δείγμα αυτής της ομάδας αποτελεί ένα μικρό έργο του που παρουσιάζεται για πρώτη φορά στο κοινό, με τίτλο Πίτσος-Εμπιστοσύνη, όπου με χιούμορ στις ταμπέλες των καταστημάτων διαβάζονται τα ονόματα των φίλων του- των Πεντζίκη, Λαχά, Γ. Ιωάννου, Γ. Σαββίδη, Χαρατσίδα, Αντρέα Δεληβορριά, κ.ά. Ένα αφιέρωμα στην εικαστική αποτύπωση των επαγγελματιών στην Ευρωπαϊκή τέχνη διαχρονικά ετοιμάσαν σε ψηφιακή μορφή συνεργάτες του Τελλογλείου Ιδρύματος. Ο χώρος εργασίας, τα εργαλεία, αλλά κυρίως ο εργαζόμενος αποτέλεσαν πρόκληση για μεγάλους καλλιτέχνες, αλλά και σημαντική θεματολογική επιλογή για κινήματα, όπως του ρεαλισμού, ή για καλλιτέχνες που τους άγγιξε ιδιαίτερα η ανθρώπινη προσπάθεια στον χώρο της εργασίας: υφάντρες, πλύστρες, μουσικοί, ακροβάτες, ζητιάνοι, χειρομάντισσες, υπάλληλοι, γιατροί, νοσοκόμες, παντοπώλες, αρχειολόγοι, κ.ά. αποτελούν επαγγελματικούς «ρόλους» ενός ανθρώπινου θεάτρου, πραγματικού ή ονειρικού όπου σιταντούμε τους Caravaggio, Velasquez Rembrandt, De la Tour, Le Nain, Courbet, Menzel, Millet, Meunier, De Chirico Segal, αλλά και τους Τσαρούχη, Βώκο, Γερμενή κ.ά.

Στην έκθεση αυτή των Επαγγελματιών την θέση των γλυπτών παίρνουν διάφορα αντικείμενα, που ζωντανεύουν χειροπιαστά διάφορα επαγγέλματα. Πρόκειται για εξαιρετικά δάνεια από το Ελληνικό Λογοτεχνικό και Ιστορικό Αρχείο (ΕΛΙΑ) της Θεσσαλονίκης, το Μουσείο Τεχνολογίας, την Σχολή Καλών Τεχνών ΑΠΘ και πολλούς ιδιώτες: καλούπια καπελάδικου, πάγκος του τσαγκάρη, λατέρνα, φωτογραφικές μηχανές, παλιά τηλέφωνα, εργαλεία του αργυροχρυσοκόου, χειροκίνητο τυπογραφικό πιεστήριο (σε λειτουργία), διευθυνσιογράφος, ηχοφόνο, χειροκίνητο πλυντήριο, ξύλινα καλαπόδια, τα εργαλεία της χαράκτριας Βάσως Κατράκη από το Αρχείο Σπητέρη, παλιά φιαλίδια και εργαλεία φαρμακοποιού από το ιστορικό Φαρμακείο του Πεντζίκη στην Θεσσαλονίκη, το καροτσάκι με τα παγωτά της ΕΒΓΑ, το βαρέλι του τροχονόμου από την Τροχαία Θεσσαλονίκης κ.ά. πολύτιμα αντικείμενα

κορυφώνονται με το ταξί, την Ριρίκα της δεκαετίας 1920 -ακόμα σε λειτουργία- του κ. Δημήτρη Κομνηνού και το αυτοκίνητο της Αλίκης Τέλλογλου: μετά από 20 περίπου χρόνια εγκατάλειψης η περίφημη Rambler του 1965 μπήκε στο Τελλόγλειο ως ένα ξεχωριστό συλλεκτικό έργο, παίζοντας σημαντικό ρόλο στο «συνεργείο», όπου με το μεράκι του Νίκου Καλλέργη και την βοήθεια σπουδαστών της Σχολής Καλών Τεχνών συντηρήθηκε και διάφορα μεταλλικά στοιχεία της που έλειπαν κύθηκαν και συμπληρώθηκαν με απόλυτο σεβασμό στην ακρίβεια της αποκατάστασης.

Στην είσοδο του Ιδρύματος το έργο της Μαρίας Παπαδημητρίου «Trans-bonanza platform for public events - Luv Car, 2003» ενσωματώνεται στην έκθεση με διαδραστικά δρώμενα και συμμετοχή του κοινού.

Μια ιδιαιτερότητα στην διαχείριση αυτού του ποικιλόμορφου υλικού με τις εσωτερικές διαδρομές που διασταυρώνονται σε πολλά σημεία είναι η συμμετοχή νέων ηθοποιών και φοιτητών της υποκριτικής του Τμήματος Θεάτρου του ΑΠΘ, οι οποίοι με αυτοσχεδιασμούς, θεατρικό παιχνίδι και μικρές παραστάσεις καθοδηγούν παιδιά ή μεγάλους στην γνωριμία με τον κόσμο του χθες.

Χωρίς να επιδιώκεται μια νοσταλγική παρελθοντολογία και ωραιοποίηση ή μια φολκλορική παρουσίαση του θέματος η έκθεση απέκτησε μια διάσταση που δεν είχε αρχικά υπολογιστεί: εκτός από την ποιοτική δύναμη των εκθεμάτων, πολλά από αυτά εκπέμπουν μιαν έντονα συγκινησιακή φόρτιση: το αυτοκίνητο Τέλλογλου, το παλιό ταξί, η γραφομηχανή και το τηλέφωνο του Νέστορα Τέλλογλου, το μαγνητόφωνο του Βενετούλια κάτω από το έργο όπου το αποτύπωσε, το έργο του Πίτσος -Εμπιστοσύνη, το Καπελάδικο του Παράλη, η φωτογραφική μηχανή του πλανόδιου φωτογράφου στον Λευκό Πύργο, τα εργαλεία της Βάσως Κατράκη, το Φαρμακείο του Πεντζίκη, το εμφανιστήρι του Λυκίδη, τα τηλέφωνα του Βραχιολίδη, κ.ά. είναι μνήμες χθεσινές με το άγγιγμα των προσώπων επάνω τους.

Στην προσπάθεια αυτή του Τελλογλείου Ιδρύματος με την αναδρομή στο παρελθόν να προσελκύσει στον χώρο του Μουσείου τα παιδιά, τους νέους, αλλά και ομάδες ανθρώπων που σχετίζονται με διάφορα επαγγέλ-



ματα και που δεν ανήκουν στο σύνθετο κοινό του χώρου, βοήθησαν πολλοί φορείς, φίλοι παλιοί και νέοι, συνεργάτες και φοιτητές από όλα τα Τμήματα της Σχολής Καλών Τεχνών ΑΠΘ, με διάφορους τρόπους και σε διαφορετικά στάδια της προετοιμασίας. Συγκεκριμένα συνεργάστηκαν το Ριζάρειο Ίδρυμα (Φωτογραφική έκθεση Η Ελλάδα του Μόχθου), το Μουσείο Teriade (έργα του Θεόφιλου), το Μουσείο Τεχνολογίας και το Ελληνικό Λογοτεχνικό και Ιστορικό Αρχείο Θεσσαλονίκης (αντικείμενα από τις συλλογές τους), όλα τα Τμήματα της Σχολής Καλών Τεχνών του ΑΠΘ: το Τμήμα Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών, το Τμήμα Μουσικών Σπουδών, το Τμήμα Θεάτρου και το Τμήμα Κινηματογράφου, καθώς και ο Τομέας Κλασικών Σπουδών του Τμήματος Φιλολογίας του ΑΠΘ. Επίσης συνεργάστηκαν η Τροχαία Θεσσαλονίκης, η Express Service, ο Κόκκινος Φούρνος, η ΕΒΓΑ, καθώς και μεγάλος αριθμός από συλλέκτες και φίλους του Ιδρύματος, όπως οι κκ. Σ. Βραχιολίδης, Δ. Λυπουρλής, Νώντας Στυλιανίδης κ.ά. που προστίθενται καθημερινά. Ελπίζουμε να δώσουμε στους επισκέπτες λίγη από την πολλή χαρά και αισιοδοξία που μας έδωσαν οι πολλοί καλοί φίλοι και συνεργάτες στην προετοιμασία της έκθεσης ■

